

Slotte m. v., der bleve henlagte under Civilisten, kom det som en stor Overraskelse, at der saa kom dumpende ned paa Rigsdagens Bord et Forslag om disse Pensioner og Understøttelser, denne ny, store Udskrivning af Statskassen, som han udtrykte sig. Jeg ved ikke, hvor stor Forbavselse der var indenfor det ærede Medlems Parti. Nogen Forbavselse var der maaske, men den gav sig ikke meget Udtryk i den Tale, der blev holdt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), og han var dog den eneste her i Rigsdagen, der, mig bekendt, talte mod det Forslag, der den Gang blev forelagt. Nogen større Forbavselse kan det ikke have vakt, thi ellers maatte det have givet sig Udtryk, og det ærede Medlem har intet som helst at støtte det paa, at det skulde have vakt en saa stor Forbavselse. Men det er jo et forbigaengent Standpunkt, og der er ingen Grund for mig til at opholde mig saa meget derved, det var jo en Fejltagelse fra det ærede Medlems Side.

Da det ærede Medlem kom ind paa at omtale den nuværende Stilling, mente han, som han sagde, at have set, at vi i Regeringspartiet vrede og vendte os frygteligt under den Pine, vi vare i, naar vi skulde vedtage dette Forslag. Jeg ved ikke, naar det ærede Medlem har set os i en saadan Forlegenhed. Det var i hvert Fald ikke ved Sagens 1ste Behandling. I Finansudvalget har det ærede Medlem jo haft Lejlighed til at følge Forhandlingerne ret nøje, og der har han i hvert Fald heller ikke kunnet faa nogen som helst Følelse af, at det var en større Pine for os at behandle dette Forslag.

Saa brugte det ærede Medlem en Vending, som var ret karakteristisk. Han udtalte: Som den ærede Ordfører sagde os, har Flertallet ment, at for at kunne klare Sagen overfor Vælgerne, skulde man have en fremtidig Ordning af dette Spørgsmaal. Nej, det sagde jeg ikke et Ord om. Det skulde vel ikke være saadan med den megen Tale fra det ærede Medlem og hans Partifæller — det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds talte jo om Sagen ved 1ste Behandling og i Fjor —, at naar man fra den Side ønsker at naa til en fremtidig Ordning, er det for at klare Stillingen overfor Vælgerne? *Jeg* har ikke sagt noget som helst om det. Det ærede Medlem har ikke fra nogen som helst Udtalelse, der er falden hverken ved 1ste eller 2den Behandling, nogen som helst Grund til at slutte, at Ønsket om at

naa til en fremtidig Ordning fra vor Side skulde være dikteret af Hensynet til at kunne klare Stillingen overfor Vælgerne. Jeg slutter deraf, at det er indenfor det ærede Medlems eget Parti, man har næret det Ønske at have noget, hvormed man kunde klare sig overfor Vælgerne.

I øvrigt forstod jeg ikke rigtig det ærede Medlems Standpunkt. Han siger først, at han mener, vi slet ikke have nogen som helst Forpligtelse til at yde Pension, men saa ender han med at sige, at han mener, Civillisten bør have Forpligtelsen. Det ærede Medlem synes altsaa at mene, at de vedkommende alligevel have et vist Krav paa at faa Pension, han mener bare, det maa være Civillisten, som skulde opfylde det Krav, og ikke Statskassen. Det kan jo være et udmærket Standpunkt, men det kan dog vel ikke være det ærede Medlems Mening, at den Civilliste, som blev vedtagen i Fjor, uden at noget saadant blev bestemt, alligevel skulde kunne faa Paalæg om at bære Pensionerne. I øvrigt skal jeg ikke opholde mig længere herved, og jeg skal endnu kun gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe).

Det ærede Medlem sagde, at jeg meget stærkt understregede Ønskeligheden af, at man kunde have naaet, og at man forhaabentlig ogsaa kan naa en fremtidig Ordning af Spørgsmaalet om Pension til de under Civillisten hørende Embedsmænd og Funktionærer. Jeg vil godt give det ærede Medlem Ret i, at jeg stærkt understregede Ønskeligheden af dette, men saa sagde det ærede Medlem videre, at saa var det mærkeligt, at jeg vilde være med til at berøve os Udsigten til at faa en saadan fremtidig Ordning. Jeg ved oprigtig talt ikke, hvorfor Udsigten dertil skal være bedre, om vi vente med at vedtage denne Lov til næste Rigsdagssamling, og det ærede Medlem sagde os ikke, hvorfor Udsigterne vilde blive bedre, naar vi ikke have vedtaget en endelig Ordning af de nu foreslaaede Pensioner, men det kan være, at vi kunne faa det at vide senere.

Det ærede Medlem mente, at jeg ikke havde givet en rigtig Fremstilling af Forhandlingerne i Finansudvalget. Det ærede Medlem mente, at jeg havde givet Ministeren mere Ære, end der tilkom ham, for jeg havde sagt, at Ministeren i Finansudvalget havde rejst Spørgsmaalet. Det sagde jeg ikke, det kunde ikke falde mig ind, for naar vi behandle en Sag i Finansudvalget, saa behandle vi den først i Udvalget og